

REVISTA D'OLOT

PUBLICACIÓ MENSUAL IL·LUSTRADA

ANY I

OLOT, AGOST-SETEMBRE DE 1926

NUMS. VIII I IX

Subscripció: Olot 1'50 pts. trimestre
Espanya. . . . . 7'00 » l'any
Estranger. . . . . 9'00 » »
Número solt. . . . . 0'60 » »

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Carrer Nou de Sant Antoni, número 7
No es retornen els originals.

PARENTESI

QOM tots els anys, enguany també la nostra ciutat es vesteix amb les seves millors gales per a celebrar la seva Festa Major. Ens ho anuncia el tritllejar alegre de les campanes dels nostres cloquers pairals, les lluminàries dels nostres passeigs i places, l'alegría i l'il·lusió que es trasllueix en el rostre de cada un dels olotins. doncs la Festa Major ciutadana sempre serà un motiu d'innegable joia, com un oasi retornador en mig de les vicissituds no sempre venturoses del viure quotidià...

Ditxós aquell qui pot i sap gustar tot l'encís d'aquests dies de Festes! Ditxós aquell qui pòt i sap lliurar se, en el transcurs d'aquests jorns brevíssims, de totes les trifulgues i misèries humanes i sap entregar-se a l'alegría, a l'esbojarrament que li brinden les Festes! Qui vulgui gustar-ne la seva joia, qui vulgui disfrutar de tot el seu encís obri un parèntesi en la seva existència; que es desempallegui del pés feixuc dels mals fets que més o menys amarguen la vida de cada home i es llençi, sadollat d'un falaguer optimisme, al gaudi d'aquests dies tradicionals que li ofereix la Providència... Després, recomençarà altra vegada la lluita, recomençaràn les preocupacions quotidianes; però, ara com ara, oblidem-les per uns comptats dies, i posem les nostres il·lusions a totes les possibilitats falagueres d'aquestes anyals diades...

Si la ciutat s'enjoia per carrers i places, si la ciutat, per fòra, traspua alegría i contentament, procurem que dintre la llar de tots els olotins hi regni també la més franca joia! Que al voltant d'una taula ben parada i pròdiga, cada rostre dugui l'empremta de la ventura als ulls! Que, del carrer estant, pèls balcons oberts al sol i fistonejats de clavellines, se senti el dringar de les copes i l'alegre cascabelleig de les rialles! Que dintre el cor de cada ciutadà hi canti una alosa! Després, una volta passades les festes, quan les gallardes dels nostres passeigs cauran en una colpadora lassitud, quan hauran enmudit els saraus i seran desfetes les germanívols rodones de la nostra dança, quan s'haurà esbargit el bullicí de la gentada i ens sentirem el cor enyoradiç de les recents gaubances, tirem-nos altra vegada al mar de la vida per afrontar tots els seus atzars... Però ara, no; ara obrim un parèntesi: Gustem tan sols l'alegría de les Festes!